

мѢРЦЕ ССѢ СОКРСТЪС, Ib. XXXVIII, 13; ши фостас тх-
арѣ каплаши еи свнтен пенери ꙗ лсна лши коупторю,
Cuv. II, 156; și chiar înaintea numelor comune feminine
la aceleași cazuri: дѢРЕНТЬ АЧѢ НС НИ СЕ КАДЕ СЪ НЕ
ДЪМС НОН КС ВОЛНЕ ꙗ испити, кх испителе сѣнтѣ але
еи ноастре крединце, Cuv. II, 124; а еи ноастре кре-
диꙗцѣ, Ap. Vor. LXXIV, 8; сѣспиндсе а лор сѣи
къркаци, Ib. CLII, 5; și tot așa mai multe în Ap. Vor.

În urma acestora putem lesne presupune că într'o
vîrstă a limbei romînești mai veche decît veac. XVI,
și nu prea îndepărtată de dinsul, articolul se putea în-
trebuința la genitiv și dativ tot așa de bine înaintea
ca și în urma substantivelor, și avem dreptul să ne
așteptăm a găsi, într'un monument al limbei noastre
din veac. XIV de pildă, întrebuințate în mod indiferent
și alternativ articolele de genitiv-dativ cînd la urma cînd
la începutul substantivelor comune sau proprii, după
bunul plac al vorbitorului de pe vremea aceea.

Dacă ne gîndim acum că, precum s'a arătat la
35 a z, se găsesc ici coala prin cărțile veac. XVI exem-
ple, ca niște vechi rămășițe, de articol femeesc gen-
dat. singular -ei pus pe lingă terminația *ă* a substan-
tivelor și adiectivelor de declinarea I, ne vom explica
terminația *e* pe care o au la genitivul-dativul singular în
limba de astăzi aceleași adiective și substantive, cînd
sînt precedate de un pronume atribut ori urmate de
articol (acestei case; casei [=casei, vezi mai jos])
prin aceea că s'a prefăcut *ă* neaccentuat al terminației
în *e* sub influința lui *e* neaccentuat din articolul final,
precum de obicei în romînește *ă* neaccentuat urmat
de *e* neaccentuat se schimbă în *e* (cf. cumpănă—cum-
pene, apă—apere, cumpăr—cumpere, imbarbăt—imbar-
bete), și a rezultat forma casei, cu articolul bine se-